

ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

ว่าด้วยค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดาว่าด้วยค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อให้สิทธิประโยชน์ของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันและลูกจ้างสถาบันสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๑) (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พ.ศ. ๒๕๖๑ สภาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา ในการประชุมครั้งที่ ๑๐ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดาว่าด้วยค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

“ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน” หมายความว่า พนักงานสถาบันและลูกจ้างของสถาบัน

“ค่าชดเชย” หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเมื่อเลิกจ้าง นอกเหนือจากเงิน

ประเภทอื่นซึ่งนายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้าง

“ค่าชดเชยพิเศษ” หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดลง

เพราะมีเหตุกรณีพิเศษที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัย

ข้อ ๕ ให้สถาบันจ่ายค่าชดเชยแก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งเลิกจ้าง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวันแต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน

(๒) ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปีแต่ไม่ครบสามปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน

(๓) ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปีแต่ไม่ครบหกปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปีแต่ไม่ครบสิบปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน

(๕) ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปีแต่ไม่ครบยี่สิบปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยวัน

(๖) ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งทำงานติดต่อกันครบยี่สิบปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสี่ร้อยวัน

การเลิกจ้างตามข้อนี้ หมายความว่า การกระทำใดที่สถาบันไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด และหมายความรวมถึงกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับค่าจ้างเพราะเหตุที่สถาบันไม่สามารถดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน

การจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาตามวรรคสาม จะกระทำได้สำหรับการจ้างงานในโครงการเฉพาะที่มีใช้งานปกติหรือกิจการของสถาบัน ซึ่งต้องมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานที่แน่นอนหรืองานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราวที่มีกำหนดการสิ้นสุดหรือความสำเร็จของงานหรือในงานที่เป็นไปตามฤดูกาลและได้จ้างในช่วงเวลาของฤดูกาลนั้น ซึ่งงานนั้นจะต้องแล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกินสองปี โดยสถาบันและผู้ปฏิบัติงานในสถาบันได้ทำสัญญาเป็นหนังสือไว้ตั้งแต่เมื่อเริ่มจ้าง

ข้อ ๖ การเกษียณอายุตามที่สถาบันและผู้ปฏิบัติงานในสถาบันตกลงกัน ให้ถือว่าเป็นการเลิกจ้างตามข้อ ๕ วรรคสอง

ในกรณีที่มิได้มีการตกลงหรือกำหนดการเกษียณอายุไว้หรือมีการตกลงหรือกำหนดการเกษียณอายุไว้เกินกว่าหกสิบห้าปี ให้ลูกจ้างที่มีอายุครบหกสิบห้าปีขึ้นไปมีสิทธิแสดงเจตนาเกษียณอายุได้ โดยให้แสดงเจตนาต่อนายจ้างและให้มีผลเมื่อครบสามสิบวันนับแต่วันแสดงเจตนา และให้สถาบันจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันที่เกษียณอายุนั้นตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง

สถาบันจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันกรณีให้ออกเนื่องจากเกษียณอายุ หากมีการจ้างต่อเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน ให้จ่ายค่าชดเชยเพียงครั้งเดียวเมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้างครั้งสุดท้าย การนับอายุการทำงานให้นับต่อเนื่องจากอายุงานของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันตั้งแต่วันที่บรรจุผู้ปฏิบัติงานในสถาบันจนถึงวันสิ้นสุดการจ้าง และจ่ายค่าชดเชยเป็นจำนวนเท่าตามข้อ ๕ ของอัตราค่าจ้างสูงสุดที่ได้รับนับตั้งแต่วันเกษียณอายุถึงวันสิ้นสุดการจ้าง

ข้อ ๗ สถาบันไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน เพราะเหตุเลิกจ้างหรือออกจากงานในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาต่อสถาบัน
- (๒) จงใจทำให้สถาบันได้รับความเสียหาย
- (๓) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้สถาบันได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๔) ผ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของสถาบัน อันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมอย่างร้ายแรง
- (๕) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) ละทิ้งหน้าที่ทำงาน ๑๕ วัน ติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ไม่ว่าจะมิวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตาม

ในกรณี (๕) ถ้าเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษต้องเป็นกรณีที่เป็เหตุให้สถาบันได้รับความเสียหาย

การเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชยตามวรรคหนึ่ง สถาบันต้องระบุข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุที่เลิกจ้างไว้ในหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างหรือแจ้งเหตุที่เลิกจ้างให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันทราบในขณะที่เลิกจ้าง

ข้อ ๘ ในกรณีที่สถาบันจะย้ายสถาบันไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ปฏิบัติงานในสถาบันหรือครอบครัว สถาบันต้องแจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันย้ายสถานที่ตั้ง ในกรณีนี้ ถ้าผู้ปฏิบัติงานในสถาบันไม่ประสงค์จะไปทำงานด้วย ให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสถาบันหรือวันที่สถาบันย้ายสถานที่ตั้งแล้วแต่กรณี โดยผู้ปฏิบัติงานในสถาบันมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษไม่น้อยกว่าอัตราค่าชดเชยที่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันพึงมีสิทธิได้รับตามข้อ ๕

ในกรณีที่สถาบันไม่แจ้งให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันทราบล่วงหน้าตามวรรคหนึ่ง ให้สถาบันจ่ายค่าชดเชยพิเศษ แทนการบอกกล่าวล่วงหน้าเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน หรือเท่ากับค่าจ้างของการทำงานสามสิบวันสุดท้าย สำหรับผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้สถาบันจ่ายค่าชดเชยพิเศษหรือค่าชดเชยพิเศษแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันบอกเลิกสัญญา เพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าชดเชยพิเศษ กรณีระยะเวลาทำงานไม่ครบหนึ่งปี ถ้าเศษของระยะเวลาทำงาน มากกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้นับเป็นการทำงานครบหนึ่งปี

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี)

นายกสภาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา